

at få de mange brikker i en kommunal konstituering til at gå op, er det rart at vide, om det er en brik, der har en værdi eller ej.

Det er også sådan, at vi har oplevet, at i en enkelt kommune, der skulle udpege medlemmerne af det skatteankenævn, som borgerne hørte under, benyttede et flertal i kommunalbestyrelsen sig af den mulighed, der er i de eksisterende regler, for, at flertallet sætter sig entydigt på alle pladser. Og det betød så, at da det var alle pladser, indstillinger og suppleanter, var der ikke så stor mulighed for at lave variation i den kommune.

Set i lyset af de problemer og set i lyset af de røster, som vi har hørt, og som jeg har hørt fra kommunal side, har der været et klart ønske om at gennemføre en revidering af udpegningsformen i forbindelse med forberedelsen af næste års udpegnings-, bl.a. den revision, at der skal være klarhed over, hvorledes udpegningen skal ske, så det kan være entydigt. Og der er det sådanne, som det står i forslaget, at man bruger den såkaldte d'Hondtske metode, som sikrer mod, at et flertal i en kommune entydigt kan sætte sig på samtlige pladser, i hvert fald i de kommuner, hvor der er flere pladser at fordele. Hvis der kun er 1 plads at fordele, kan det være lidt svært at dele den ligeligt.

Derfor tror jeg på, at i en verden, hvor man ikke altid kan lave det perfekte, har vi med forslaget her en langt bedre fordelingsnøgle end det, der lå tidligere. Det kan naturligvis godt for nogle virke som et advarselssignal, når en minister siger, at man ikke er interesseret i at have mulighed for at bestemme, men jeg mener faktisk ikke, at det er retfærdigt, at jeg eller den til enhver tid siddende skatteminister har mulighed for forud at skulle bestemme for kommunerne, hvem der skal sidde i skatteankenævnene.

De spørgsmål, der er blevet rejst om de hidtidige sammensætninger, geografisk osv., er vi naturligvis klar til at levere svar på, ikke på stående fod, men i udvalgsarbejdet. Det vil stadig væk være sådan med den nye struktur, at der pr. skattecenter vil være et skatteankenævn, og dermed er der også en geografisk spredning af skatteankenævnenes arbejde. Det mener vi er naturligt i forhold til den geografiske spredning af skatteyderne, der måtte være.

Fru Hanne Agersnap, der nævnte, at hun syntes, det var ærgerligt, at der ikke var flere klager, vil jeg blot give den oplysning, at vi målrettet har arbejdet med, både før og efter skattefusio-

nen, at stadig flere oplysninger om almindelige lønmodtageres skatteforhold tilflyder skattevæsenet automatisk, således at der er færre og færre felter, der selvstændigt skal indberettes.

Vores erfaring er nemlig, at fejlene i det, der bliver automatisk indberettet, er langt færre end der, hvor borgerne selv har ansvaret for at indberette. Så jo flere oplysninger, der automatisk kører ind fra virksomheder, fra lønbureauer og fra offentlige myndigheder til skattevæsenet, og jo færre felter, skatteyderne selv skal udfylde, jo færre fejl opstår der. Og det er en klart medvirkende årsag til, at der er kommet færre klager – også fordi vi har ændret vores strategi, sådan at vi i højere grad går efter at rette fejlene på forhånd og så at sige skattemæssigt forebygge fejl, i stedet for at vi koncentrerer os om skattemæssigt at helbrede, altså at lave reguleringer og korrekte. Det gør vi stadig væk i stor stil, men vores prioritering ligger i højere grad på at forebygge fejlene, før de opstår.

Til hr. John Dyrby Paulsens spørgsmål om, hvem der får glæde af forlængelsen vedrørende genoptagelse af transfer pricing-sager i forbindelse med tonnageskat, vil jeg sige, at det kommer helt an på, hvem det er, der har gennemført en forhøjelse. Hvis det nu er de danske skattemyndigheder, der gerne vil gennemføre en forhøjelse, der ligger senere, eller måske skal man nærmere sige tidligere end den nuværende forældelsesgrænse, ja, så er det naturligvis klart, at så er det til gavn for den danske statskasse og til ugunst for rederne. Men det kan også være omvendt. Hvis det er sådan, at en udenlandsk skattemyndighed mener, at et dansk rederi har betalt for lidt i skat i udlandet og for meget i skat i Danmark, ja, så kan det være til ugunst for den danske statskasse. Så det kan i og for sig gå begge veje.

Jeg synes, det er rimeligt, at den forældelsesfrist, der gælder for transfer pricing-sager, normalt også gælder for transfer pricing-sager, når det drejer sig om tonnageskatten.

Det er vist de kommentarer, jeg har, og så har jeg taget den taletid, der blev tilovers efter Liberal Alliances meget præcise bud.

Kl. 16:17

Formanden:

Ja. Og der så også plads til korte bemærkninger. Den første kommer fra hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 16:17

John Dyrby Paulsen (S):

Tak for det. Det er jo altid dejligt, at man også har mulighed for at stille spørgsmål. Jeg har lige